

Sygn. akt III KK 47/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

Protokolant Łukasz Biernacki

w sprawie **P. B.**

skazanego z art. 178a§1 i 4 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 19 lutego 2019r.

kasacji Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego

wniesionej na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 16 stycznia 2018r. w sprawie sygn. akt II K [...]

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G.**

UZASADNIENIE

P. B. wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 16 stycznia 2018r. w sprawie sygn. akt II K [...] został uznany za winnego tego, że:

- w dniu 1 marca 2017 r. w G. prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki T. o numerze rejestracyjnym [...] znajdując się w stanie nietrzeźwości, tj. mając 0.44 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, co ustalono przy użyciu urządzenia pomiarowego Alcoquant 6020 plus, przy czym zarzuczonego

czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 13 października 2015 r. w sprawie X K [...] za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości

tj. popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 k.k.

Za tak opisany i zakwalifikowany czyn wymierzono oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 lata. Nadto na podstawie art. 42§3 k.k. orzeczono dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, a na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeczono obowiązek zapłaty świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Wyrok uprawomocnił się nie będąc zaskarżony przez żadną ze stron.

Obecnie kasację od tego orzeczenia, na korzyść skazanego wywiódł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny zarzucając w niej:

- rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 178a § 4 k.k., poprzez niezasadne przypisanie skazanemu popełnienia przestępstwa kwalifikowanego z tego artykułu Kodeksu karnego, albowiem w dacie wyrokowania nie był on osobą prawomocnie skazaną za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, gdyż skazanie wyrokiem Sądu Rejonowego w G. w sprawie o sygnaturze akt X K [...] uległo zatarciu z mocy prawa, jak również zarzucanego czynu nie dopuścił się w dacie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uchylenie opisanego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w G. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna w stopniu wymaganym przez art. 535 § 5 k.p.k.

Bezsprzecznie Sąd rozpoznający sprawę nie zapoznał się z danymi wynikającymi z karty karnej P. B. znajdującej się na k. 20 akt sprawy.

Z karty tej wynika, że 15 marca 2016 r. wykonano w sprawie X K [...] środek karny – świadczenie pieniężne, w dniu 24 marca 2016 roku wykonano karę grzywny. Natomiast 23 maja 2016 r. wykonano zakaz prowadzenia pojazdów.

Skazanie wyrokiem z 13 października 2015 r. jest jedynym skazaniem P. B. przed sprawą będącą przedmiotem omawianej kasacji.

Zgodnie z dyspozycją art. 107 § 4 a k.k. w razie skazania na grzywnę zatarcie skazania następuje z mocy prawa z upływem roku od jej wykonania. Natomiast art. 107 § 6 k.k. stanowi, że jeżeli orzeczono środek karny, przepadek lub środek kompensacyjny, zatarcie skazania nie może nastąpić przed jego wykonaniem.

W niniejszej sprawie zatem zatarcie skazania nastąpiło z dniem 24 marca 2017 r., gdyż w tej dacie upłynął roczny okres od dnia wykonania grzywny i jest to data późniejsza niż wskazane w art. 107 § 6 k.k. wykonanie środków karnych, co nastąpiło w dniach 24 marca 2016 r. i 23 maja 2016 r.

Jak wynika z powyższego, w dacie popełnienia przez skazanego przypisanego mu czynu, nie doszło jeszcze do zatarcia poprzedniego skazania, lecz było ono już zatarte w czasie wnoszenia aktu oskarżenia, a tym bardziej wyrokowania.

Oznacza to, że nie było możliwości przypisania skazanemu popełnienia czynu z art. 178a § 4 k.k., a więc działania w warunkach swoistej recydywy przewidzianej przez ten przepis.

Opisane naruszenie prawa miało charakter rażący i w sposób istotny wpłynęło na treść wydanego w sprawie wyroku, zwłaszcza w zakresie wysokości zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Zważywszy na powyższe, kasację należało uznać za oczywiście zasadną, a zaskarżony wyrok uchylić i przekazać do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy, Sąd winien rozstrzygnąć ją w oparciu o wszystkie zgromadzone w sprawie dowody, tak, jak tego wymaga art. 410 k.p.k.